

kunde naas og overholdes, i hvilken Henseende Landsraadene vistnok ogsaa vilde gøre Nytte.

Endelig er der hos kyndige Folk Tro paa, at Fiskeriet ved rationel Drift kunde i høj Grad udvikles, og at Kullejer og Mineralier muligt ogsaa vilde kunne skabe ny Indtægter for Statskassen. Herom vilde forskellige Undersøgelser, der ved Statens Foranstaltning iværksættes, jo efterhaanden bringe større Klarhed.

Med nogle faa mindre Ændringer tiltræder Udvalget i det væsentlige 2det og 3die Afsnit, der omhandler Kommuneraads og Landsraads Sættelse og Virke-maade. Med Hensyn til Valgret og Valg-barhed opretholder Lovforslaget de til Forstanderskaberne nugældende Regler, fastsatte ved Forordning af 31. Januar 1872, men ifølge Motiverne er det forudsat, at disse kunne ændres, udvides efter Forhandling med de ved Lovforslaget indstiftede Landsraad. Denne Tanke giver Udvalget sin Tilslutning, idet man mener, at under fremskridende Udvikling af forskellige Erhverv vil der kunne være Anledning til at udstrække de socialpolitiske Rettigheder ogsaa til andre end som nu kun til Familieoverhoveder, særligt de ved Kajakfangsten sig ernærende Familie-overhoveder. En vigtig Side af Kommune- og Landsraads Virksomhed ønsker Udvalget særligt at pege paa, nemlig Omsorgen for, at Ungdommen oplæres i praktisk Erhvervs-virksomhed og at de fornødne Midler her-til skaffes til Veje.

5te Afsnit omhandler Retsplejen m. m.

Borgerlige Retstrætter og Straffene ere henlagte dels under Kommuneraad og dels under en blandet Domstol under Inspektørens Forsæde. Denne Ordning giver Udvalget sin Tilslutning, idet det erkender Vanskeligheden ved for en saa lille, paa en udstrakt Kyststrækning spredt, Befolkning med en saa ejendommelig Leve-vis at tilvejebringe en paa juridiske Rets-regler grundet retslig Ordning. Her maa Befolkningen selv træde til for i det væsentlige at grunde og opretholde Rets-regler; og hos Inspektøren som Formand

for den blandede Domstol maa man forudsætte, at praktisk Dygtighed og Kendskab til Befolkningens Levevis og Retsbegreber vil kunne erstatte den juridiske Eksamen, som ellers maatte udfordres hos en Dommer, men som her neppe vilde være af stor Værdi.

§ 18 fastsætter, at der beskikkes fast en Stedfortræder for Inspektøren som Dommer under dennes eventuelle Forfald. Udvalget mener at burde udtale, at da Handelen er udskilt fra Administrationen, bør det søges undgaaet, at der hertil vælges nogen af Handelens Betjente.

§ 20 omhandler Retsstillingen for grønlandsk Kvinde, der har indgaaet Ægteskab med en Ikke-Grønlander. Hertil ønsker Udvalget at knytte den Bemærkning, at i Fremtiden maa det være Selvfølge, at saadant Ægteskab ikke maa kunne influere paa Mandens offentlige Stilling eller hans Chancer for Forfremmelse.

Afdeling B. omhandler den grønland-ske Handel, der som hidtil bliver Monopol og drives for Statens Regning. Ligeledes dette Afsnit giver Udvalget i det væsentlige sin Tilslutning som det er affattet, og ønsker bestemt at fremhæve, at hvad der her er Tale om, er dette, at der ved Lovforslaget fastslaaes en fuldstændig Adskillelse mellem Administration og Handel. I Spidsen for hver af disse Grene staaer en selvstændig Leder, ansvarlig i sin hele Virksomhed overfor den for hele Grønlands Styrelse ene ansvarlige Minister.

Under Administrationens Direktion er henlagt hele det borgerlige Samfunds Tilværelse og Udvikling; herunder henhører ogsaa gennem Landsraad og Kommuneraad at overveje den mulige Begrænsning, som Handelen paa Grønland bør have. Men indenfor disse Grænser er det Handelens, altsaa Handelschefens, Opgave at drive Handelen saa energisk og dygtigt, at størst muligt Udbytte kan naas ved samme. I Forbindelse hermed maa erindres, at Handelens mulige Overskud er det Meningens at anvende til Fordel for det grønlandske Samfund, og altsaa maa det forudsættes, at